

Không ai trong chúng ta sống một mình ở đời này cả. Chúng ta sống là sống với người, từng người thân trong gia đình đến bạn bè và hàng xóm chúng ta chấp gặp mặt liên tục trong công việc hay trong việc mua bán. Dù chúng ta sống một mình, ít muộn phiền xúc phạm ai hay giao thiệp rảnh, mà chúng ta cần có sự khôn ngoan để xử sự với mọi người mà chúng ta gọi là thuật xử thế.

Trong câu chuyện Phúc Âm hôm nay tôi muốn trình bày với Bạn về thuật xử thế này. Đây không phải là một bài học về thuật xử thế nhưng là Lời Chúa dạy về việc tìm đâu ra khôn ngoan để xử sự đời. Trong câu chuyện liên tiếp, chúng ta nói về việc để người đời với thế thách thức khó khăn trong đời và Lời Chúa dạy chúng ta hãy coi thế thách thức là điều vui mừng vì nó sẽ đem lại cho ta tính kiên trì, nhẫn nại, giúp ta nên người. Tiếp theo là dạy về việc để người đời với thế thách thức là Lời dạy về khôn ngoan hay làm thế nào để có khôn ngoan để xử sự đời. Đời với vận động này, Lời Chúa dạy: “Nếu ai trong anh em chịu được khôn ngoan thì hãy cầu xin Thiên Chúa, Ngài sẽ ban cho. Vì Thiên Chúa ban cho mọi người cách riêng rãi, không quở trách.”

Đây là một bài dạy rất đơn giản nhưng rất quan trọng và cần thiết. Có lúc khi mọi người nghe, chúng ta thấy Lời dạy này có vẻ như quá thô thiển vì nếu chúng ta cầu xin Thiên Chúa thì nói làm gì nữa! Chúng ta cần kiên nhẫn phân tích vận động để thấy rõ hơn. Trước hết chúng ta cần nhận rằng đây là câu chuyện Phúc Âm tức là nói đến vận động tâm linh, trên bình diện tâm linh. Ở đây nói đến tiêu chuẩn của Thiên Chúa, không phải tiêu chuẩn của con người. Và dù cho đây là vận động tâm linh và tiêu chuẩn của Thiên Chúa, vận động áp dụng rất thực tế vào đời sống.

Trước hết chúng ta cần nhìn vào định nghĩa của Thánh Kinh về vận động khôn ngoan. Đời với đời, đời với trần gian khi nói đến khôn ngoan người ta nói đến các học giả, nhưng người có bằng cấp, nhưng người có tài thông minh gọi tắt là IQ cao. Nhưng đó chưa phải là khôn ngoan thật. Khôn ngoan thật, theo định nghĩa của Thánh Kinh là biết xử sự đời. Khôn ngoan thật không phải là ta biết bao nhiêu nhưng là ta áp dụng những hiểu biết của mình vào đời sống như thế nào. Chính vì vậy mà chúng ta thấy rằng trong vận động việc làm người ta đòi hỏi kinh nghiệm. Người có bằng cấp cao nhưng thiếu kinh nghiệm thì chưa chắc đã làm việc hiệu quả. Nói đến khôn ngoan là nói đến sự xử sự đời.

Bạn xem sự như thế nào đối với tôi, với cha mẹ, với con cái, với bạn bè, với người cùng làm việc với mình. Việc xem mỗi ngày trong đời cho thấy chúng ta có phải là người khôn ngoan thật hay không. Chính vì vậy mà Lời Chúa dạy, “Nếu ai trong anh em thiêu đốt kẻ khôn ngoan thì hãy cầu xin Thiên Chúa.” Khôn ngoan xem sự đời không phải là đi xuống, vì vậy chúng ta cần đến khôn ngoan thiên thượng hay khôn ngoan đời trần, từ Thiên Chúa.

Vua Sa-lô-môn của Do-thái được mệnh danh là con người khôn ngoan nhất từ trước đến nay đã nói, “Kính sợ Chúa Hằng Hữu là khởi đầu sự khôn ngoan, nhìn biết Đấng Thánh đó là sự thông sáng.” Nếu người có thể sống cho rằng đây là một định nghĩa đã lỗi thời vì chúng ta đang sống trong thế kỷ mà nền văn minh nhân loại đã đạt đến mức các thế kỷ, con người đâu cần gì đến Thiên Chúa nữa! Nghĩ như vậy là sai trên hai bình diện sau đây.

Thứ nhất, chúng ta phải biết rằng mỗi khôn ngoan, thông sáng của con người đều đến từ Thiên Chúa, là Đấng Tạo Hóa đã tạo nên muôn loài trong đó có con người của chúng ta. Đuốc hay trí óc khôn ngoan mà chúng ta có không đến từ chúng ta như người Tạo Hóa. Có trí óc khôn ngoan mà phần nhận Đấng ban cho mình trí óc khôn ngoan đó thì không thể sự khôn ngoan tí nào. Đó là nói theo lý trí. Trên phương diện đạo đức, cái khôn ngoan của con người mà không có đạo đức đi kèm, nghĩa là nếu không kính sợ Thiên Chúa là đi xuống kinh khủng vô cùng. Thêm vào các truyền thống, các văn phạm sát ngay trong thế kỷ của chúng ta cho thấy khôn ngoan mà không có đạo đức đi kèm là đi xuống đáng sợ vô cùng.

Vì vậy, thứ nhất chúng ta phải trả lời với người của mỗi khôn ngoan là Thiên Chúa. Chính vì vậy mà Lời dạy nghe như rất đơn giản là cầu xin Thiên Chúa để có khôn ngoan là đi xuống quan trọng vô cùng. Cầu xin Thiên Chúa để có khôn ngoan là ý thức gì đó của mình và cũng ý thức được đâu là người của khôn ngoan thật. Để có khôn ngoan Thiên Chúa ban cho con người được Thánh Kinh mô tả là thanh sạch, hòa thuận, khiêm tốn, nhu mì, đầy dẫy lòng thương xót và lòng trái lành, không hai lòng và giả hình.

Đối với đời, người khôn là người biết mưu mô, được người, biết làm thế nào để vượt thế người khác, biết sống cho mình, biết hưởng thụ, đó là khôn. Nhưng đó không phải là khôn theo tiêu chuẩn hay được người của Thiên Chúa. Lời Chúa dạy chúng ta khôn ngoan là sống đời thanh sạch, là sống hòa thuận, hài hòa với người chung quanh, là biết tôn trọng, là khiêm nhường, nhún nhường, là đầy tình thương, là thể hiện ra trong việc làm tốt, là biến thành kiên nhẫn, kiên trì và giữ cho tâm trí nói lên một đời sống đạo đức trên văn, hay nói khác đi người khôn ngoan là người đạo đức hay cũng có thể nói người có lòng người đạo đức là người khôn ngoan thật. Khôn ngoan hay đạo đức nếu không đến từ con người vì chính chúng ta không thể sống như vậy. Do đó Lời

Chúa dạy chúng ta, báo chúng ta, “Hãy cầu xin!” Cầu xin không nói lên một thái độ ngang hèn hay là nhúng cho thấy một tầm lòng ngang cỏi và trở nên hay nói khác đi là sống với niềm tin.

Thánh Kinh có một lời dạy để biết mà tôi cũng mong bạn sẽ ghi nhớ. Lời dạy đó như sau: “Chúa Hằng Hữu phán như vậy: Ngươi khôn ngoan hơn kẻ khoe sự khôn minh, người mạnh mẽ hơn kẻ khoe sự mạnh mẽ, người giàu có hơn kẻ khoe sự giàu có, nhưng người nào khoe hãy khoe với trí khôn mình biết Ta là Chúa Hằng Hữu, là Đức Chúa làm ra sự thối nát, chính trực và công bình trên đất vì Ta ưa thích người điếu u, Chúa Hằng Hữu phán vậy.”

Bạn thân mến, khôn ngoan thật là có ý thức về Đức Chúa Trời Hóa. Đây không phải là một ý thức chỉ có tính cách luân lý nhưng là hiểu biết trong một mối quan hệ. Chữ “biết” trong ý nghĩa của Thánh Kinh là biết như biết cha biết con, anh em biết nhau thân tình biết nhau. Thiên Chúa muốn chúng ta biết Ngài, hay nói đúng hơn có kinh nghiệm về Ngài thông qua như vậy. Và người biết Chúa như thế mới là người khôn ngoan thật. Chúa báo chúng ta phải hiểu biết Chúa là Đức Chúa làm ra sự thối nát, chính trực và công bình trên đất. Chúng ta sẽ không thể nào biết Chúa như vậy cho đến khi nào chúng ta đặt lòng tin trở nên với Ngài. Niềm tin đó sẽ đưa chúng ta vào sự hiểu biết đầy trở nên hay kinh nghiệm đầy trở nên với Thiên Chúa.

Phúc Âm là tin mừng và tin mừng đó là Thiên Chúa thánh linh, vô hình, toàn năng, vô hạn, cao cả đã báo lòng đến với con người trong thân xác của con người là Chúa Giê-xu. Ngài đã sống với con người, thông cảm với kiếp người và cuộc cùng mang tội lỗi của loài người trên thập giá, chịu chết để đền tội cho bạn và tôi. Ngài đã đến quá gần với loài người, đến đến con người và kêu gọi con người quay trở lại với Thiên Chúa, nhìn biết Ngài là Thiên Chúa toàn năng đầy tình thương. Khi chúng ta sống với ý thức đó, đúng hơn, với kinh nghiệm đó, ta sẽ kinh nghiệm một đời sống mới, một sự sống mới trong tâm hồn và chúng ta sẽ tự nhiên nảy sinh ra những mặt đẹp thanh sạch, hòa thuận, tiết độ, nhu mì, đầy đầy lòng thương xót và lòng trái lành, không hai lòng và giả hình. Và đó mới là khôn ngoan thật.

Người khôn ngoan thật theo lời dạy của Chúa cũng là người biết thực hành Lời Chúa. Chúng ta sẽ gặp mặt của sự, nước của sự, gió lay trong cuộc đời, nhưng nếu chúng ta nắm vững Lời Chúa và thực hành Lời dạy của Ngài sẽ không có một điều gì trên đời này có thể làm cho chúng ta giao động.

“Người khôn ngoan hơn kẻ khoe sự khôn minh, người mạnh mẽ hơn kẻ khoe sự mạnh mẽ, người giàu có hơn kẻ khoe sự giàu có, nhưng người nào khoe hãy khoe với trí khôn mình biết Ta là Chúa Hằng Hữu, là Đức Chúa làm ra sự thối nát, chính trực và công bình trên đất vì Ta ưa thích người điếu u

“y, Chúa Hô ng Hô u phán v y.”

M c s Nguy n Th
Ch ng Trình Phát Thanh Tin Lành